

Virtualna šola

Connie Peacock se ob pol sedmih zjutraj usede v kavarno Starbucks v južnokalifornijskem mestu Orange, vključi svoj računalnik ter si nadene slušalke in mikrofona. Danes bo z učenci obravnavala Preobrazbo Franza Kafke. Ko postavi vprašanje, kdo je kriv, da se je Gregor Samsa spremenil v hrošča, se na njenem ekranu zasveti prva zelena roka, piše *Focus*. Javi se virtualni učenec. Učiteljica ga pokliče po mikrofona in posluša njegov odgovor. Spije požirek kave in nadaljuje spraševanje.

Na izbranih kalifornijskih šolah je že mogoče pogledati v tisto prihodnost, o kateri je govoril guverner zvezdne države Arnold Schwarzenegger. Junija je »Terminator« razglasil radikalno šolsko reformo: učenje mora v prihodnje potekati vse bolj »on-line«. »Tiskani učbeniki so preteklost,« je izjavil mišičnjak in zmanjšal sredstva, namenjena učbenikom. Ne nazadnje so sodobni otroci z elektronskimi napravami tako spretni, kot so bili nekdanji šolarji s svinčniki. Kalifornija, ki je v veliki finančni stiski, bo s pobudo za digitalne učbenike prihranila 400 milijonov dolarjev. Zgodovinski učbenik stane okoli sto dolarjev, uporaben pa naj bi bil vsaj šest let. A v njem ne piše nič ne o iraški vojni ne o prvem temnopoltem ameriškem predsedniku. V nasprotju s klasičnimi, tiskanimi učbeniki bodo lahko digitalne – večinoma brezplačno – vedno znova posodabljali, pogosto bodo interaktivni in prilagojeni posamezniku. Letošnje jesen je kalifornijsko ministrstvo za kulturo že odobrilo deset takšnih učbenikov.

Fotodokumentacija Dela

Kalifornijski guverner Arnold Schwarzenegger je velik zagovornik odprave učbenikov.

Na šoli McPherson Magnet School pouk brez učbenikov poteka vsak dan. Na spletni strani Google Docs učenci primerjajo svoje rezultate iz kemije z veljavnimi hipotezami in o njih pišejo na svojih blogih. Kot pravi ravnateljica šole Jeanne Bentej, poskušajo porušiti stene učilnic. »Današnji otroci se ne učijo več linearno, ampak zajemajo 360 stopinj.« Zato v šoli uporabljajo »software-table«, to je nekakšno virtualno tablo, na kateri se lahko povezujejo številni elementi, od »on-line« lekcij, sporočil, »podcastov«, blogov, videov itd.

Na šoli Robert C. Fisler v Fullertonu sedijo učenci drugega razreda zbrano vsak pred svojim belim računalnikom iMac. Sedemletnik v virtualni zvezek piše nalogo, ko konča, jo s klikom miške pošlje učiteljici.

Pedagogi so prepričani, da digitalno učenje ni le bolj individualno, temveč tudi bolj intenzivno. Povratna informacija o tem, kako dobro si rešil neko nalogo, je takojšnja. Namesto da bi, kot v starem sistemu, učitelj dal določeno nalogo le enemu otroku, to nalogo rešujejo vsi.

Šola prihodnost bo hibridni model, je prepričan Gwen Davies, koordinator za učenje on-line v šolskem okrožju Orange. Dijaki bodo nekatere predmete zagovarjali v šoli, druge pa zgolj prek vključitve v računalniški sistem. Izbira predmetov bo skoraj neomejena: morska biologija, astronomija, arhitektura, italijansščina, kitajščina, ... In kdor meni, da je učenje on-line bolj samotno in lažje, se moti, pravi učiteljica Peacock in dodaja, da otroci pri takšnem pouku ne morejo zapravljati časa. Tisto, kar šteje, ni navzočnost, temveč aktivnost. Sama ima prek računalnika dober pregled na tem, kdo je besedilo natančno prebral, se povezal z drugimi stranmi, sodeloval v podcastih in klepetu na zastavljeno temo. Kot pravi, ji otroci razlagajo, da jim učitelji še nikoli niso namenili toliko individualne pozornosti kot pri učenju prek računalnika.

Srednja šola Pacific Coast v Tustinu je vzorčni primer hibridne šole. Učenci prihajajo na šolo le še za posamezne predmete in seveda na maturitetni ples. Naloge naredijo samostojno prek računalnika. Ravnateljica Machele Kilgore samozavestno pravi: »Otrok ne pripravljamo več na delovno življenje v industrijski dobi, temveč na to, da bodo do 38. leta starosti opravljali že 14 različnih služb, pri čemer v tem trenutku nobena od njih še ne obstaja.« U. I.